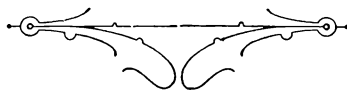

Sopraan

LEDEGANCK - CANTATE

Gedicht van JAN BOUCHERIJ

Muziek van PETER BENOIT

1913

MUZIEKDrukkerij JAN BOUCHERIJ, HOPLAND, 22
ANTWERPEN

SOPRANO

Bedeganck's - Cantate

GEDICHT VAN JAN BOUCHERIJ

1^e Deel

MUZIEK VAN PETER BENOIT

(♩ = 66) 13

De vlaamsche bard de vlaamschebard In

1 (Stilte) *mf*

Levens - bloei is dood!

En Ee - cloo

3 *mf* 10 (♩ = 88) 5

weent en Ee - cloo weent!

1

bij klein en groot *mf*

Doch 'trei-ne lied, zoo vaak zijn

mf

harp ont - vlo - gen, zijn zoe - te zang, zijn kloeke

mf *f*

mannentaal, herschep - pen 't beeld des Dich - ters

mf *f* *vertr.* *tydm.*

voor ons oo - gen, omkranst met 'tei - ken loof der

mf *f* *vertr.* *tydm.* 1

ze - gepraal, der ze - ge - praal. Zoo leeft hij

f *ff*

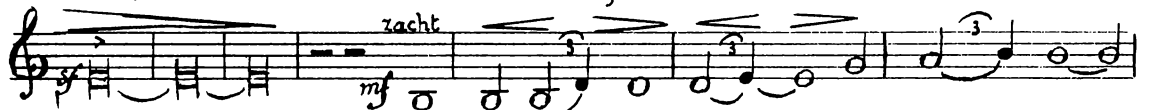
voort in 's vlamings hart, dat lof en eer hem schenkt;

(langzamer) *mf*

En he - den - ruischt de - toon nog zij - ner sna - - - -

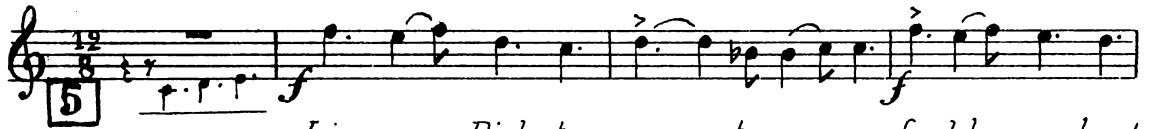
--- ren Door 't vlaamsche land, dat dankbaar hem her-

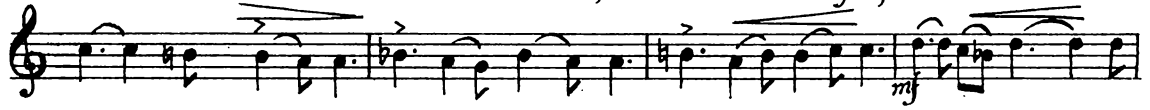
denkt, En zy. --- nen naam on- sterf- lyk ---

- zal be - wa - ren.

Lie - ve - Dich - ter, zoe - te zan - ger, E - del - mensch met

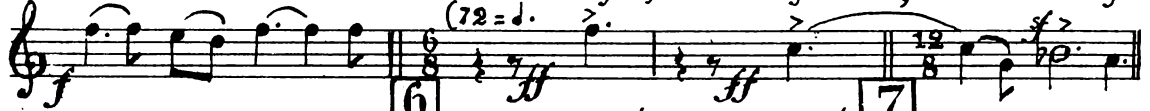
min - nend har - te, El - ke - moe - der, kent uw - moe - der, El - ke maagd - be.

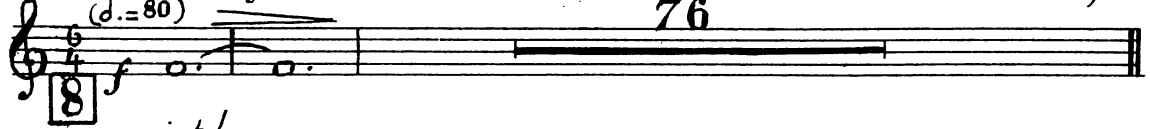
- grijpt uw smart! El - ke - maagd be - grijpt u - - we

smart --- Zoe - te - zan - ger, u ver - ge - ten, zoe - te zan - ger

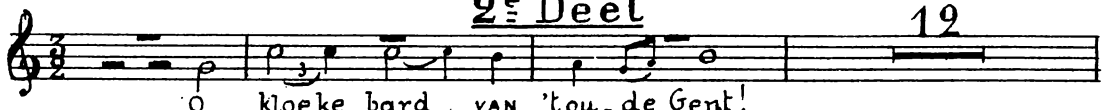
u - ver - ge - ten, Neen! Neen! Neen, dat

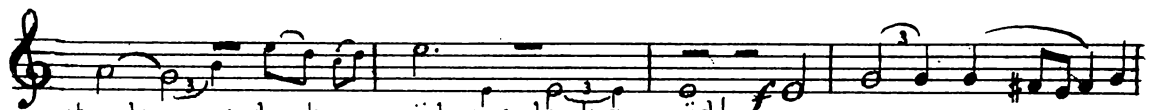
niet! ---

2^e Deel

12

O kloeke bard - van 't ou - de Gent!

steeds ons dank ge - wijd, ons dank ge - wijd!

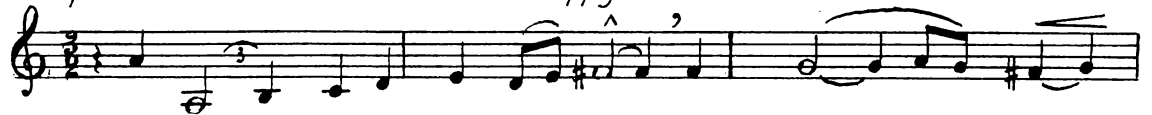
O vranke bard --- van

't Brugsche Vrij - e, Wiens kloek en manlijk - woord Den - roem, - den roem ver.

,spreidt - van vlaandrens heerschappij - e van oord - tot oord! -

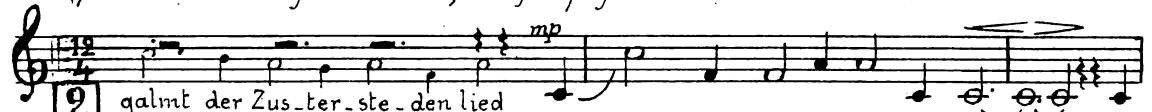
Gij spreekt ons van de grootsche daân van 't voor - - ge -

slacht - En wekt den zucht - tot zelf - be - staan! Aan - u zij

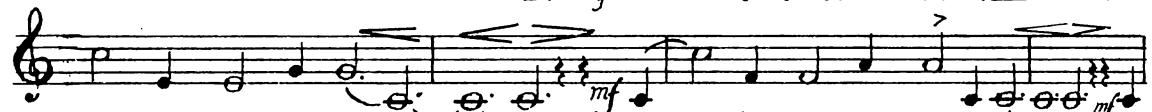

lof en - dank ge - bracht, - zij lof ge - bracht!

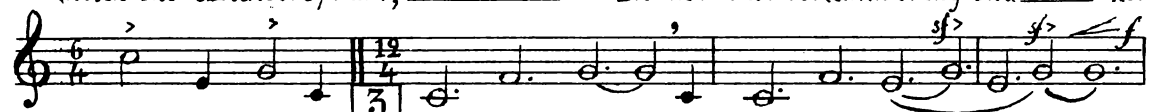

galmt der Zus - ter - ste - den lied

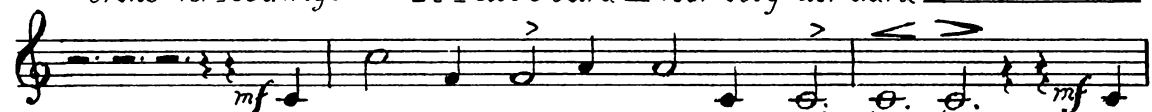
Zoo galmt der Zuster - ste - den lied - En

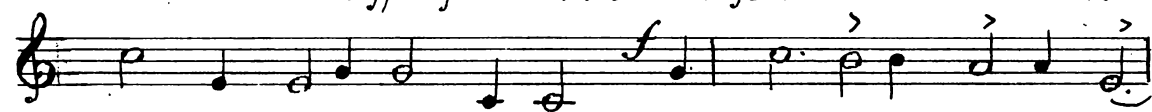
meldt ons 's Dichters faam, - En heel ons Neerlands taalgebied - Het

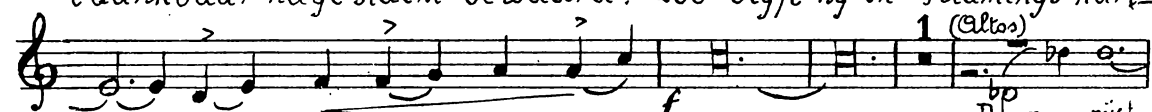
brons ver - eeuwigt Ee - cloo's bard - voor 'toog der aard -

Zoo blijft hij trouw in 's Iulaming's hart - Voor

't dankbaar nage slacht bewaard! Zoo blijft hij in 's Iulaming's hart -

voor - 't nage - slacht be - waard! -

Daar - rijst -

Daar rijst Daar rijst zijn beeld! Hij leeft! Hij leeft! — (Aansluiten)

3^e Deel

Wij vlechten u bloemen tot kransen en kronen — en strooiendie neêr —

1

VOOT —

Wij zingen u te-gen-in juichende to-nen, — Gij, zanger zoo gul — en zoo — goed! — Wij zin-gen u

2

te-gen in juichende tonen, Gij-zan-ger, zoo-gulen — goed! — Wij

zin-gen u te — — gen in juichende to — — nen als blij-den welkomstgroet! —

3

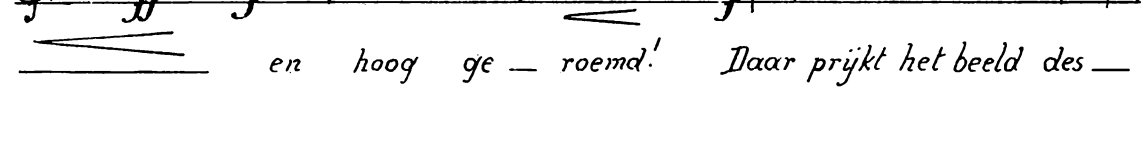
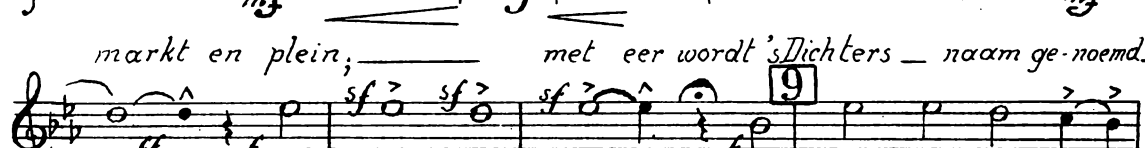
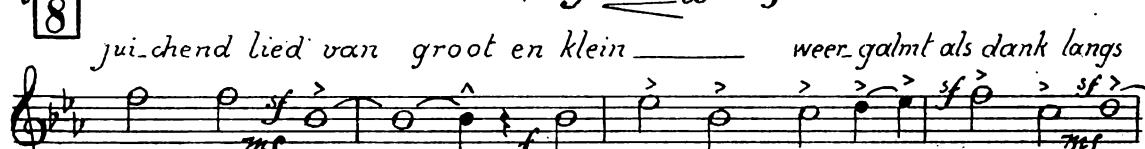
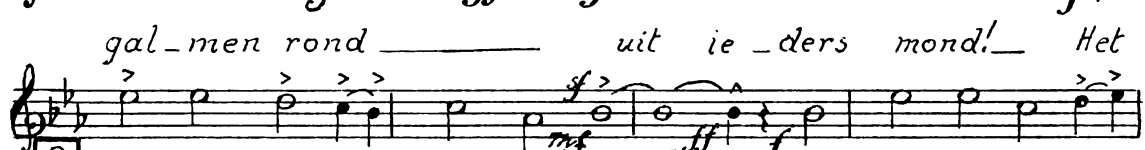
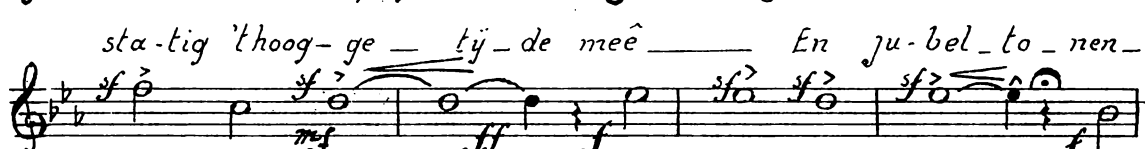
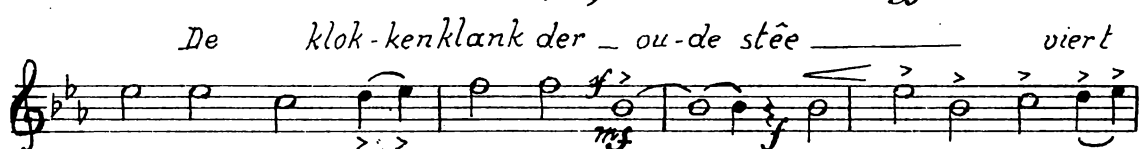
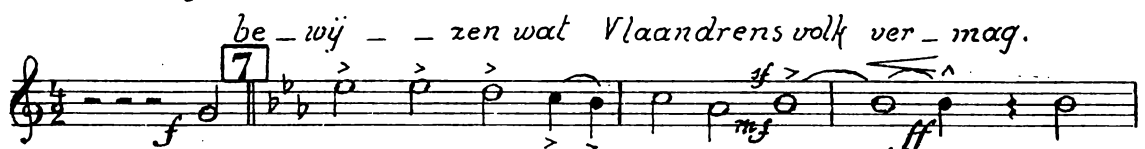
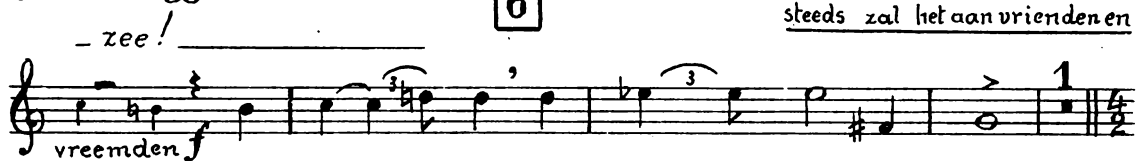
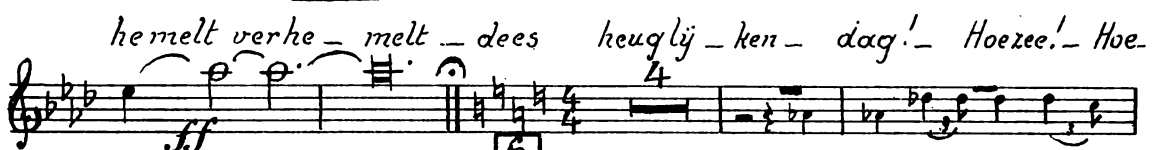
Wij zingen u tegen in

juichende to — — — nen 'tlied onzer ziel — uit uw zangen ontspro-ten, — ver.

4

hemelt verhe-melt-dees heug-lij-ken dag! — Wij zin-gen u te —

— gen in juichende to — — — nen als blijden welkomstgroet —

Wij zingen u tegen in juichende to — — nen

't lied onzer ziel — uit uw zangen ontsproten, — ver —

hemelt verhe — melt — dees heuglij — ken — dag! — Hoezee! — Hoe —

— zee! — steeds zal het aan vrienden en

vreemden f

be — wij — — zen wat Vlaandrens volk ver — mag.

De klok — kenklank der — ou — de stêe — — viert

sta — tig 't hoog — ge — tij — de meê — — En ju — bel — to — nen —

gal — men rond — — uit ie — ders mond! — Het

juichend lied van groot en klein — — weer galmt als dank langs

markt en plein; — — met eer wordt 's Dichters — naam ge — noemd.

en hoog ge — roemd! Daar prijkt het beeld des —

-6.-

groo - ten mans — voor eeu - wig in zijn — glo - rie - glans -

Als hul - de - blijk en lief - de - pand — van

Ee - cloo's stad, van het Meet - jes - land! — Van

Vlaander - land en Ne - derland! Van Vlaan - der - land en

Ne - derland! — Hoe - zee! — Hoe - zee! —

Hoe - zee! Hee!

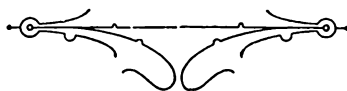
EINDE.

Alto

LEDEGANCK - CANTATE

Gedicht van JAN BOUCHERIJ

Muziek van PETER BENOIT

1913

MUZIEKDrukkerij JAN BOUCHERIJ, HOPLAND, 22
ANTWERPEN

ALTO

Beleganck's-Cantate

GEDICHT VAN JAN BOUCHERIJ

1^e Deel

MUZIEK VAN PETER BENOIT

(d=66)

Een treur'-ge ma - - re loopt
door Vlaan - - drens oor - den De
Vlaamsche bard, de Vlaamsche bard in 's levensbloei
is - - dood! En Ee - - cloo
weent! En Ee - - cloo weent!
Langs Lei - en Schelde-boor - den - - weerklinkt het
rouw-geklag bij klein en groot, zoe - te zang
zijn kloeke mannentaal - - der - - ze - gepraal.
tjdm. Zoo leeft hij voort in 's Vlamings hart, - - dat lof en
(langzamer.) eer hem schenkt. En he - den - ruischt - de - toon nog zij - - ner

- 2. -

sna - - - - ren door 't Vlaamsche land dat dankbaar hem her -

denkt, - - - - en zij - - - - nen naam on -

sterf - lyk - zal - be - wa - ren.

Wij heb - ben uw grafstee - met bloe - men be - strooid

heb - ben uw beelt nis - met lauwren ge - tooid

Lie - ve - Dich - ter, zoe - te zan - ger, E - del - mensch met

min - nend har - te, El - ke - moe - der kent uw - Moe - der,

El - ke - maagd - be - grijpt uw smart! El - - - ke -

maagd - be - grijpt u - we smart!

Aan den Vlaamschen haard - ge - ze - ten, luistren - wij naar

'zal - vend lied; - zoe - te - zan - ger, u ver - ge - ten, zoe - te - zan - ger,

6 (♩ = 72) 3. - 7

ver - ge - ten, Neen! Neen! Neen, dat

8 76

niet! —

2^e Deel.

12

0 kloeke bard - van 't oude Gent

steeds - ons dank ge - wijd, ons dank ge wijd

O vran - ke bard — van

't Brugsche Vrij - e, wiens kloek - en manlyk woord Den - roem, - den roem ver -

— spreidt - van Vlaandrens heerschappije van oord — tot oord, —

1

Gij spreekt ons van de grootsche daân — van 't voor — — — ge —

slacht, en wekt den zucht tot zelfbe - staan! Aan — u — zij

14

lof en — dank ge - bracht, zij lof ge - bracht!

2

galmt der Zustersteden - den lied

mp

Zoo galmt der Zusterstedenlied, — en

mf

meldt ons 's Dichters faam, — En heel ons Neerlands taalgebied —

12

galmt der Zustersteden - den lied

mp

Zoo galmt der Zusterstedenlied, — en

mf

meldt ons 's Dichters faam, — En heel ons Neerlands taalgebied —

-4.-

Het brons vereeuwigt Ee - cloo's bard - voor 'toog deraand -

mf Zoo blijft hij trouw in 'sVlamingshart. — voor

f 'tdankbaar nageslacht bewaard, zoo blijft hij in 'sVla mings hart —

f Daar voor 'tnage - slacht be - waard. —

ff Daar - rijst — zijn beeld! — Daar - rijst —

f zijn beeld! — Hij — leeft! — Hij leeft! —

f (Aansluiten)

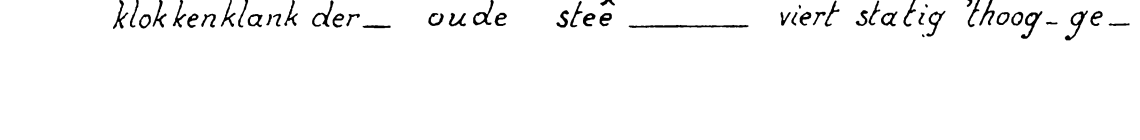
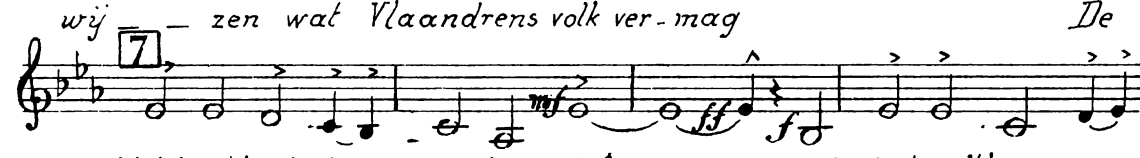
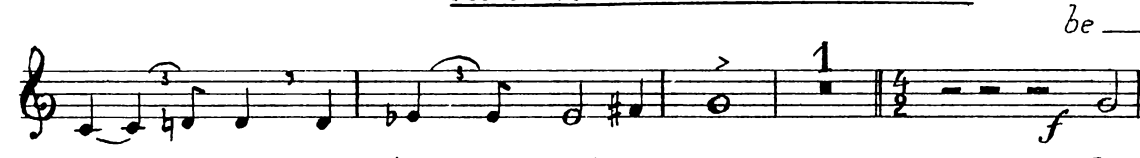
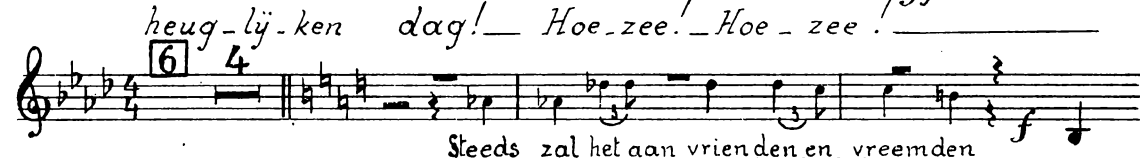
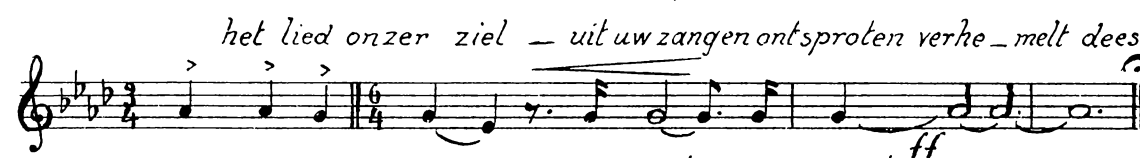
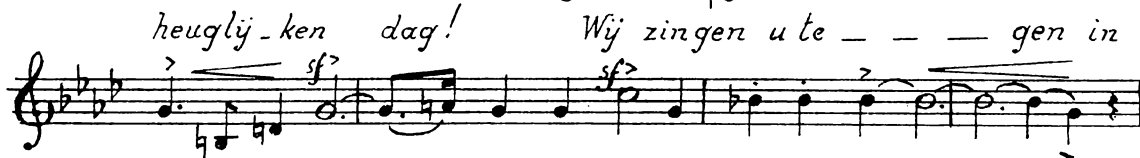
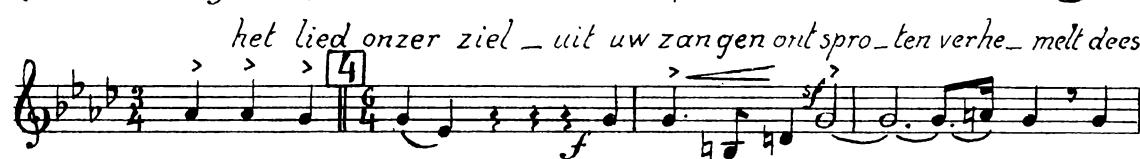
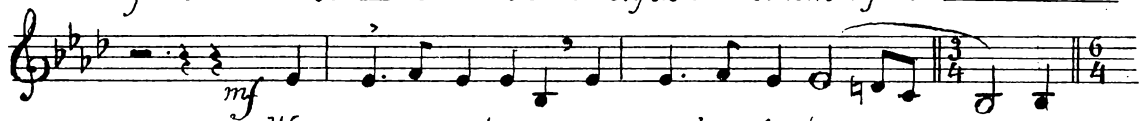
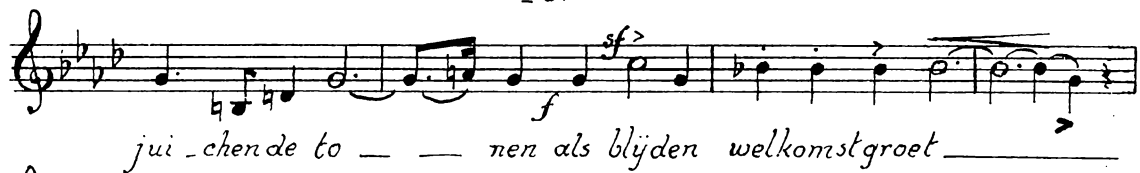
3^e Deel.

f Wij zin - gen Wij zingen u te - gen in juichende

to - nen, gij zan - ger zoo gul, zoo — goed, — Wij zingen u

te - gen in juichende to - nen, gij zan - ger zoo gul en —

f goed! — Wij zin - gen u te — — — gen in

-6.-

- tij - de meê, En jubel - to - nen galmen rond — uit
 ie - ders mond! Het juichend lied van groot en klein -
 weergalmt als dank langs markt en plein — Met
 eer wordt 's Dichters naam genoemd — en hoog ge -
 - roemd. — Daar prijkt het beeld des grooten mans — voor
 eeuwig in zijn glo - rie glans — Als hulde. blijk en —
 lief - de - pand — van Ee - cloo's stad, van het Meet - jes - land!
 Van Vlaander - land en Ne - derland! Van Vlaan - der - land en
 Ne - derland! — Hoe - zee! — Hoe - zee! —
 Hoe zee! Hee!

EINDE.

Tenor

LEDEGANCK - CANTATE

Gedicht van JAN BOUCHERIJ

Muziek van PETER BENOIT

1913

MUZIEKDrukkerij JAN BOUCHERIJ, HOPLAND, 22
ANTWERPEN

TENOR

Ledeganck's - Cantate

GEDICHT VAN JAN BOUCHERIJ 1^e Deel.

MUZIEK VAN PETER BENOIT

(♩ = 66)

Een treur-ge ma - re loopt

Vertr.

door Vlaan - drens oor - den: De Vlaamsche bard,

de Vlaamshe bard In 'sle - vens bloei is dood!

En Ee - cloo weent en

(♩ = 88)

bij kleinen groot

Ee - cloo weent

Doch 'trei - ne lied, zoo vaak zijn harp - ont - vlo - gen, zijn

zoe - te zang, zijn kloe - ke man - nentaal - herschep - pen

'tbeeld - des Dich - ters voor ons oo - gen, omkranst met

'tei - kenloof der ze - gepraal, der - ze - gepraal.

Zoo leeft hij voort in 'sVlamings hart, dat lof en

eer hem schenkt. En he - den - ruischt - de - toon nog zij - ner
sna - ren, door Vlaamsche land, - dat dankbaar hem - her -
denkt. En zij - nen naam - on - sterf - lijk.
- zal be - waren. Wij zongen uw zang Wij zongen uw
zan - gen, wij zon - gen uw zan - gen - wij deel - den uw
kracht, wij deel - den uw kracht, waar me - de gij Vlaanderens taal hebt ge -
- wro - ken. Wij heb - ben uw grafsteê - met
bloemen be - strooid, - wij heb - ben uw beeltnis - met lau - ren ge -
tooid. - Neen! Vlaan - derens Vlaanderens bard - ver - ge -
- ten wij nooit! (Bromstem)
(d. = 80.) 4 2 1
(BASSEN) mp mp

2^e Deel.

kloeke bard - van 'loude - Gent

vanke bard - van

lof en - dank ge-bracht, zij lof ge -

bracht!

O eedle bard van Scaldis - stad, wiens lied _____ de

kunst vereëlt; die ei - gen kunst hebt lief - ge - had, - daar - z'ei -

- gen grootheid teelt. Als wierook walmt der kunst ter eer - uw

zaet - ge - zang - en leeft en zweeft - in hoo - ger sfeer. U _____

brengen kunstnaars — huld' en — dank, — huld' — en dank.

Zoo galmt der kus — terste — den lied — en

meldt ons 's Dichters faam — en heel ons Neerlands taalge-bied

Het brons vereeu — wigt Ee — cloo's bard — voor

'toog der aard. — Zoo blijft hij trouw in 's Vlaming's hart

voor 't dankbaar na — geslacht bewaard, zoo blijft hij in 's Vlaming's hart

voor — 't na — ge — slacht be — waard — Daar rijst

Daar — rijst daar — rijst — zijn beeld, hij —

leeft! Hij leeft! —

(Aansluiten.)

3^e Deel.

(Sopranos.)

Wij zingen u tegen in juichende

tonen, gij zang er zoo gul en — 2 goed! Wij viëren u

Dichter, gij leeft voor ons oo-gen, wij zenden ons klinkende klan-ken ten

hoo-gen als blij-den welkomstgroet. — Wij viëren u,

Dichter, gij leeft voor ons oogen, wij zen-den ons klanken -ten

hoo-gen! 3 Wij vie-ren u, Dichter, gij leeft voor ons oo-gen, —

— voor — ons oo-gen! Wij viëren u, Dichter, gij leeft voor ons

oo-gen, wij zenden ons klinkende klanken ten hoo-gen als blij-den

welkomstgroet — Wij vie-ren u,

Dichter, gij leeft voor ons oo-gen, wij zen-den ons klanken -ten

hoo-gen! 4 Wij vie-ren u, Dichter, gij leeft voor ons oo-gen, —

— voor — ons oo-gen! Hoe-zee! — Hoe-zee! 5

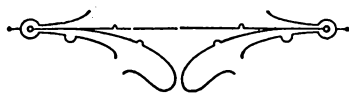
zal het aan vrienden en vrenden *f* be-wij-zen wat Vlaandrens volk ver-
 -mag *f* De klokkenklank der ou-de steē *mf* viert
 statig 'thoog-ge-tij-de mē *f* En ju-bel-to-nen-galmen rond
 uit ie-ders mond! *mf* Het juichend lied van groot en klein-
 weergalmt als dank langs markt en plein; *f* met eer wordt 's Dichters
 naam genoemd *mf* en hoog ge-roemd! *f* Daar prijkt het beeld des
 grooten mans *mf* voor eeuwig in zijn glorie-glans *f* als
 hulde-blijk en lief-de-pand *f* van Ee-cloo's stad, van het
 Meetjesland, *f* Van Vlaanderland, van Ne-derland! van
 Vlaan-der-land, van Ne-derland *f* Hoe-
 -zee! *f* Hoe-zee! *ff* Hoezee! *fff* Hee!

Bas

LEDEGANCK - CANTATE

Gedicht van JAN BOUCHERIJ

Muziek van PETER BENOIT

1913

MUZEKDRUKKERIJ JAN BOUCHERIJ, HOPLAND, 22
ANTWERPEN

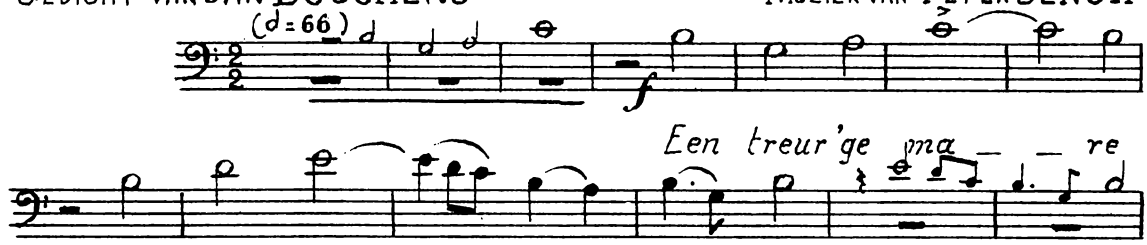
BAS.

Bedeganck's - Cantate

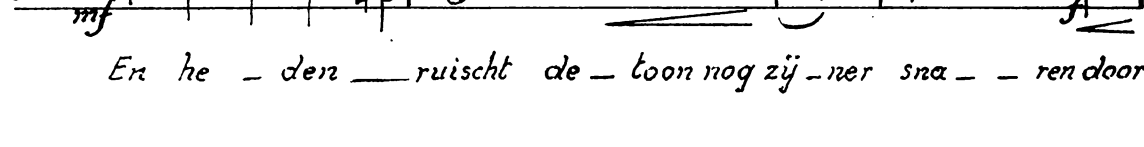
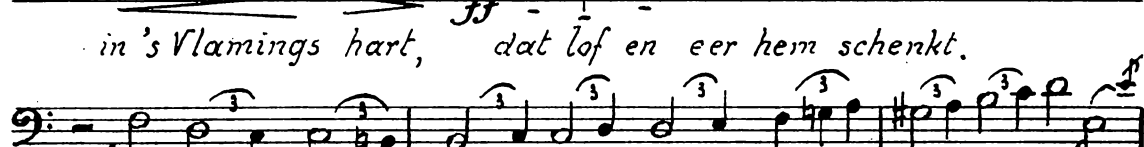
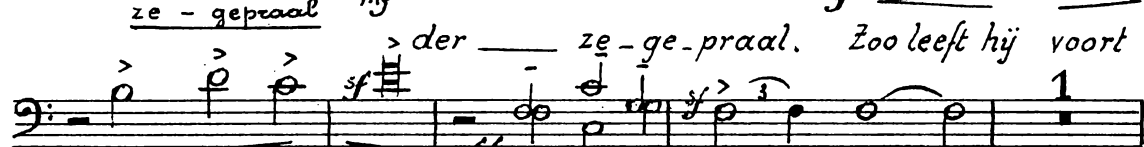
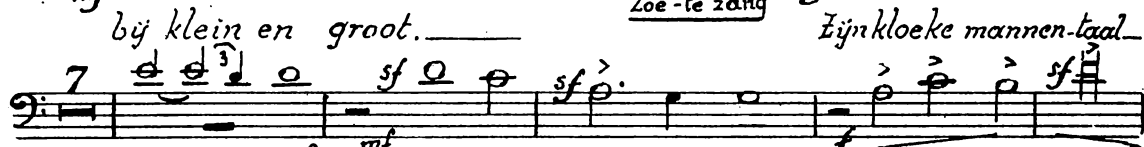
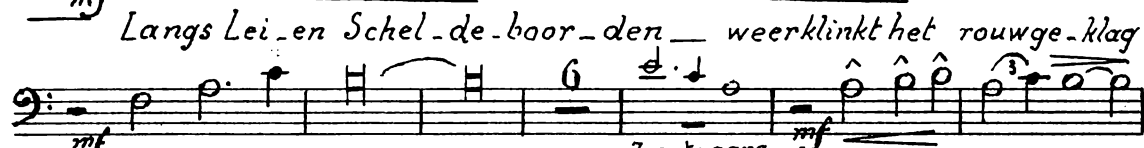
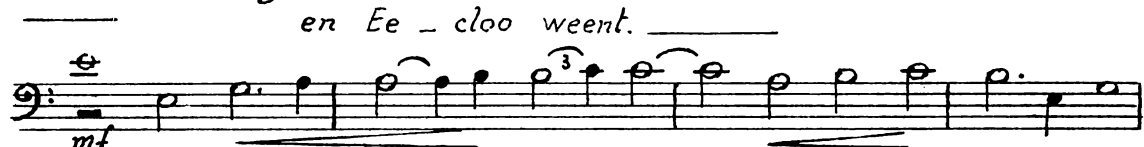
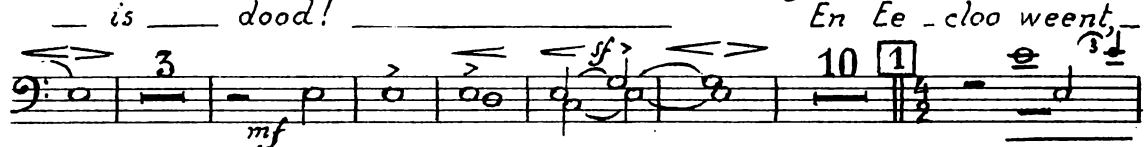
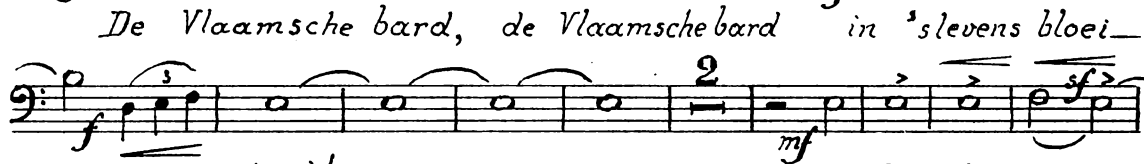
GEDICHT VAN JAN BOUCHERIJ

1^e Deel

MUZIEK VAN PETER BENOIT

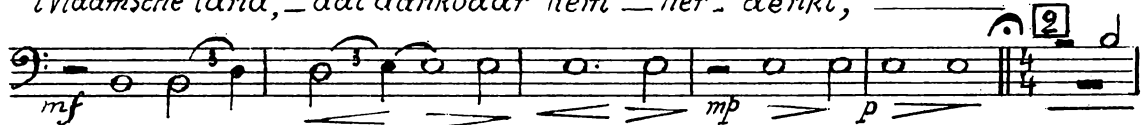

loopt door Vlaan - - drens oor - den :

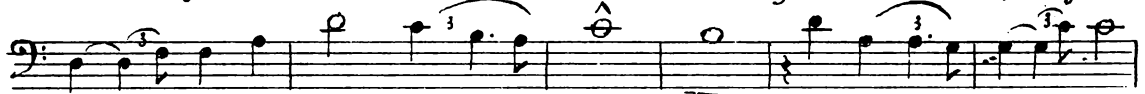
'tVlaamsche land, — dat dankbaar hem — her — denkt, —

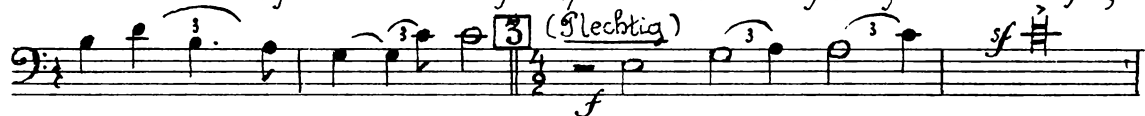
En zij — nen naam — on — sterf — lijk zal be — wa — ren

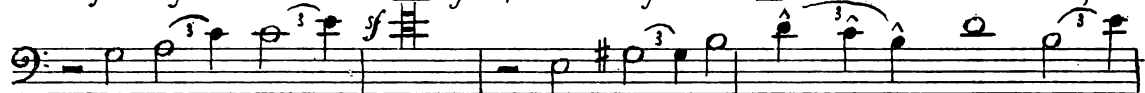
Wij heb — ben zoo veel — aan — u ge — dacht, wij

heb — ben nog meer van u ge — spro — ken! Wij zongen uw zan — gen,

wij zongen uw zan — gen, Wij deel — den uw kracht,

wij deel — den uw kracht, waarmede gij Vlaanderen taal hebt ge —

wro — ken.

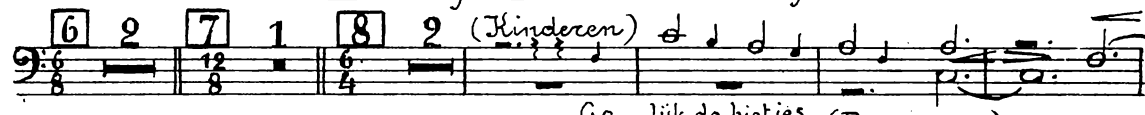
Wij heb — ben uw grafsteê — met

bloemen bestrooid, — Neen! Vlaan — derens

Vlaanderen bard — ver — ge — — — — — ten wij nooit!

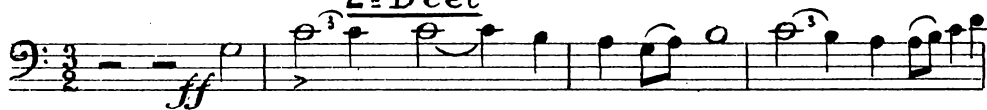

Ge lijk de bietjes (BROMSTEM.)

2^e Deel

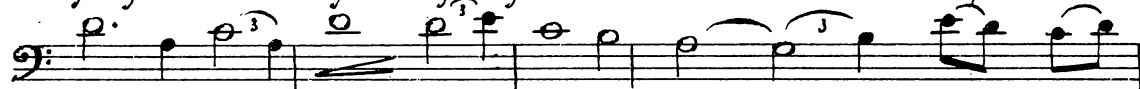
O kloeke bard — van 't oude Gent, gij sieraad van onze

taal, gij hebt in onze ziel geprent den haat van vreemden praal!

Gij zijt ons moedig voorge—gaan — in d'eed — — len strijd voor taal en

recht en volksbestaan: Aan — u zij steeds — ons dank ge —

— wijd, ons dank ge — wijd.

bren-gen kunst'naars - huld'en dank, *mf* huld' — en dank.

mp Zoo galmt der kusterste - den lied, — en

 meldt ons 'Dichters faam, — en heel ons Neerland's taalgebied

 — Het brons vereeuwigt Ee-clo's bard - voor 'loog der aard. —

mf Zoo blijft hij trouw in 's vlamings hart. —

 voor 't dankbaar nageslacht bewaard, zoo blijft hij in 's vlamings hart.

 — voor 't nage - slacht be - waard — Daar

ff Daar rijst — zijn beeld! Daar rijst —

 — zijn beeld! *ff* Hij — leeft! Hij leeft!

 2 2 1 (Aansluiten)

3^e Deel.

Bass

Vlechten u bloemen tot

kranzen en kronen en stroomen die neer voor uw voet Wij vieren u,
 Dichter, gij leeft voor ons oog-en; wij zenden ons klinkende klanken ten
 hoog-en als blij-den welkomstgroet Wij vieren u,
 Dich-ter, gij leeft voor ons oog-en, wij zen den ons klanken — ten
 hoog-en, wij vieren u, Dichter, gij leeft voor ons oog-en, wij zen den ons
 klanken ten hoog-en, wij vieren u, Dich-ter, gij leeft voor ons
 oog-en, wij zenden ons klinkende klanken ten hoog-en als blijden
 welkomstgroet Wij vieren u, Dichter, gij leeft voor ons
 oog-en, wij zen-den ons klanken — ten hoog-en, wij vieren u,
 Dichter, gij leeft voor ons oog-en, wij zen-den ons klanken ten
 hoog-en! Hoe zee! — Hoe- zee! — De

dank van uw volk — deed uw beeld hier — ver-rij-zen, steeds zal het aan vrienden en
vreemden be-wij — zen wat Vlaandrens volk ver-mag.

De klokkenklank der ou-de steê — viert statig 'thoog ge —
tij-de mee — en jubel-to-nen galmen rond — uit ie-ders
mond! Het juichend lied van groot en klein — weergalmt als dank langs
markt en plein — met eer wordt 's Dichters naam genoemd — en
hoog ge-roemd! Daar prijkt het beeld des grooten mans — voor
eeuwig in zijn glorie-glans — als hulde-blijk en lief-de pand —
van Ee-cloo's stad, van het Meetjesland, — van
Vlaander-land, van Ne-derland, van Vlaanderland, van Ne-derland! —
Hoe-zee! — Hoe-zee! — Hoe-zee! Hee!

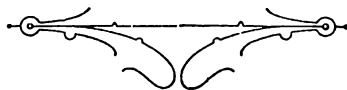
EINDE.

Kinderen

LEDEGANCK - CANTATE

Gedicht van JAN BOUCHERIJ

Muziek van PETER BENOIT

1913

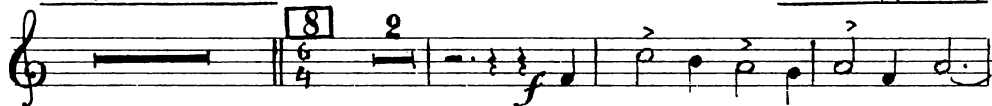
MUZIEKDrukkerij JAN BOUCHERIJ, HOPLAND, 22
ANTWERPEN

Beleganek's-Cantate

GEDICHT VAN JAN BOUCHERIJ

1^e Deel.

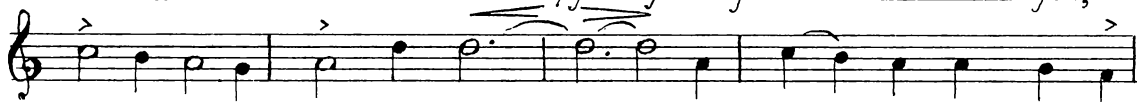
MUZIEK VAN PETER BENOIT

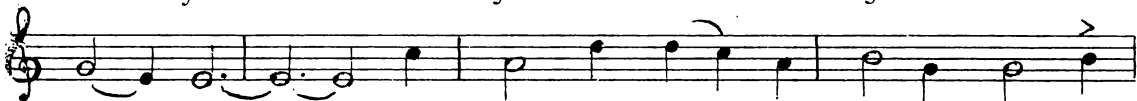
Ge - lijk de biet-jes vol ge-neugt

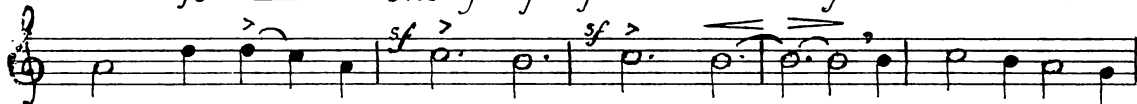
naar boekweits bloempjes graag verlan- gen, zoo

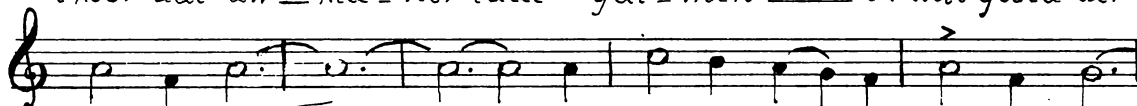
vinden wij de zoet-ste vreugd in 't rein gebloemt van uw

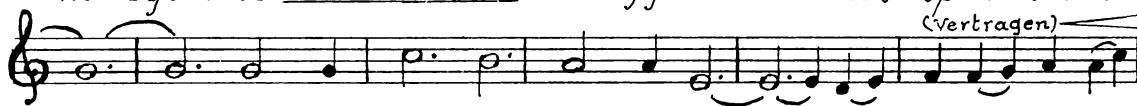
zan - gen Ons jeugd'ge stem-men juichen meê in

't koor dat uw kla - vier laat gal - men en 't stil gebed der

heil-ge vree dat gij zoo heer - lik op doet wal -

men, ver-lokt ons kin - derbeê ver-lokt ons kin - der -

beê! Uw rein'en zoe-te po-e-zij

ver-sterkt ons steeds na 't daagelijksch stre - ven, wij

voe-len ons zoo vroom en vrij - wen gij - de taal des

volks doet le - - ven. Ons zie - le deelt uw vreugd en smart, ons
stem beant - woordt uw ak - koorden, ———— *gij blijft des volks ge-*
- liefde bard, ———— *de klank van u - we too-verwoor* ————
— *den ver-heft ons geest en hart* ———— *ver - heft ons geest en -*
4

hart. ————

2^e Deel.

Zoo galmt der Zuster-ste-den lied -

— *en meldt - ons des Dichters faam* ———— *en*
heel het Neerlands taal ge-bied ———— *verbreidt en looft zijn naam*
3 12 5/2
— *Het brons vereeu - wigt Ee-cloo's bard voor 'toog voor 'toog der aard*
— *zoo blijft hij trouw in 's Vlaming's hart* ———— *voor*
't dankbaar na - geslacht bewaard, ———— *zoo blijft hij in 's Vlaming's hart*

voor 't nage - slacht be - - waard. — Daar rijst — zijn beeld! —

Daar rijst — zijn beeld! — Hij leeft! Hij — leeft!

— Hij leeft! — (Oansluiten)

3^e Deel.

Wij vlechten u bloemen — tot kransen en kronen — en

strooien die neêr — voor — uw voet. Wij

vlechten u bloemen — tot kransen en kronen — en strooien die neêr —

voor — uw voet. Wij mengen ons stemmen — in

't lof - lied der grooten — en groeten uw beeld — met — een

lach! Wij

mengen ons stemmen in 't loflied der grooten — en groeten uw beeld —

met — een lach! Hoe - zee! — Hoe -

zee! 8 10 9

Daar prijkt het beeld des grooten Hoe-zee!

1 Hoe-zee! 1 Hoe-zee! van

Ee-cloo's stad, van het Meetjes-land!

Hoe-zee! Hoe-zee! Hoe-zee! Hee!

EINDE